

Prof. Ilan Pappé intelektualno razbija cionistički hasbara priručnik na nedavnoj debati Oxford Uniona

Govornik: Ilan Pappé

Izvor: <https://minbarlive.com/videos/hr/prof-ilan-pappe-intelektualno-razbija-cionisticki-hasbara-prirucnik-na-nedavnoj>

Povjesničar Ilan Pappé tvrdi da je cionizam kolonijalni projekt ukorijenjen u europskom kolonijalizmu, karakterizira suvremeni Izrael kao aparthejdsku državu koja prijeti regionalnoj stabilnosti, te ističe da su Palestinci dosljedno tražili demokratsku samoodređenost—principi koji su sustavno uskraćivani kroz etničko čišćenje i prisilnu kontrolu.

SAŽETAK

U ovom obraćanju, Ilan Pappé predstavlja povijesnu i političku analizu cionizma i izraelske države, prikazujući cionizam kao inherentno kolonijalno poduhvat—navodeći eksplicitno samopredstavljanje ranih cionističkih vođa kao kolonijalista i njihovu ovisnost o britanskoj imperijalnoj moći za uspostavu židovske države u Palestini protiv većinske palestinske opozicije. On tvrdi da je osnivanje Izraela zahtijevalo etničko čišćenje 1948. kako bi se riješila kontradikcija između tvrdnji o demokraciji i demografske stvarnosti ne-židovske većine. Pappé dokumentira da su Palestinci dosljedno zagovarali demokratske principe i pravo na samoodređenje—prava koja su obećali Britanija i Francuska, ali su sustavno potiskivana. On karakterizira trenutnu izraelsku državu kao apartheidski režim usporediv s aparthejdskom Južnom Afrikom, ističući oznake Human Rights Watcha, Amnesty Internationala i B'Tselem-a. On tvrdi da Izrael predstavlja prijetnju izvan palestinskih teritorija, ugrožavajući regionalnu stabilnost u Libanu, Iraku i širem Bliskom Istoku, te potkopavajući međunarodne sustave pravde. On prikazuje palestinski otpor kao antikolonijalni odgovor na prvotnu kolonizaciju, smještajući ciklus nasilja u taj kontekst. Tijekom cijelog obraćanja, apelira na moralnu odgovornost i poziva publiku da prepozna i suprotstavi se onome što opisuje kao kontinuirano etničko čišćenje, oduzimanje i aparthejd.

KLJUČNE PORUKE

Cionizam je nastao kao eksplicitno kolonijalni projekt, s ranim cionističkim vođama poput Theodora Herzla koji su ga predstavljali kolonijalistima poput Cecila Rhodesa kao europsku kolonizaciju Palestine.

Osnivanje Izraela 1948. godine zahtijevalo je etničko čišćenje palestinske većine kako bi se riješila kontradikcija između tvrdnji o demokraciji i nejevrejske demografske dominacije.

Palestinci su dosljedno tražili demokratske principe i samoodređenje—prava koja su Britanija i Francuska obećale 1918. godine, ali koja je cionistički projekt sustavno uništio.

Suvremeni Izrael funkcionira kao apartheidska država prema procjenama Human Rights Watcha, Amnesty Internationala i izraelske organizacije za ljudska prava B'Tselem.

Izrael predstavlja prijetnje regionalnoj stabilnosti u Libanu, Iraku i širem Bliskom Istoku, ugrožavajući međunarodne sustave pravde i poretka izvan izraelsko-palestinskog sukoba.

Palestinski antikolonijalni otpor je odgovor na inicijalni kolonijalni projekt, a ne izvor ciklusa nasilja.

Velike mobilizacije civilnog društva, uključujući židovske sudionike, su se protivile politikama izraelske vlade kao nepravednima, što dokazuju demonstracije s milijun ljudi u Rimu i Londonu.

ČLANAK

Uvodne napomene i povijesni kontekst

Drago mi je vidjeti da Izraelci nisu uzeli svu vodu, kao što rade na Zapadnoj obali. Također želim čestitati Uniji na stvaranju klimatskih uvjeta koje imamo u Palestini, što olakšava kontakt s realnošću.

Dopustite mi da započnem prijedlogom za mir. Siguran sam da bi iračka vlada, koja je već izjavila nešto slično, rado dočekala vas i vašu obitelj natrag u Irak i dopustila Radhi i Arwi i njenoj obitelji da se vrate u Palestinu. Evo prijedloga za mir.

Povijesna pozicija Židova u arapskom svijetu

Židovi u arapskom svijetu nikada nisu pomislili da bi u bilo kojem teškom trenutku svoje povijesti—prije dolaska cionizma—bilo kakvo rješenje za teške trenutke koje su mogli imati bilo uspostavljanje židovske države u Palestini na račun Palestinaca. Kada je cionizam stigao, odnos između Židova i muslimanskih i kršćanskih zajednica u arapskom svijetu se pogoršao. Cionizam nije bio samo katastrofa za Palestince; bio je to katastrofa za arapski svijet i katastrofa za arapske Židove koji su tamo živjeli.

Trenutno stanje Izraela i njegov regionalni utjecaj

Pojam koji danas imamo nadilazi pitanje želi li Izrael mir ili ne. Pitanje je daleko važnije: što Izrael želi, i što radimo znajući što Izrael želi—ne 1980., ne 1990., već danas? Danas imamo šest milijuna izbjeglica zbog Izraela i trenutne vlade Izraela. Dva milijuna je u Gazi i na Zapadnoj obali, milijun u Libanu, i tri milijuna u području Velikog Teherana. Je li to vrsta države o kojoj moramo raspravljati, preispitujući želi li mir? Ili je to država koja želi uništiti, okupirati, oduzeti?

Zar to nije država koja ugrožava ne samo život Palestinaca i Libanaca na jugu? Ugrožava stabilnost Bliskog Istoka i šire. Sada je to država koja ugrožava cijeli međunarodni sustav pravde i reda. Kada danas glasate, ne glasate samo o pitanju želi li Izrael mir ili ne. Glasate o tome što radimo s takvim agresivnim, opasnim političkim režimom koji je svaki dan odgovoran za ubijanje Palestinaca u pojasu Gaze, na Zapadnoj obali, u južnom Libanu, i prijeti stabilnosti i miru ljudi diljem regije.

Izrael kao apartheidska država

Također glasate za nešto drugo. Glasate o prijedlogu koji je skriven unutar ove ideje: da je Izrael apartheidska država, baš kao što tvrde Human Rights Watch, Amnesty International i izraelska organizacija za ljudska prava B'Tselem. Možete li zamisliti raspravu u Oxford Unionu u doba apartheida u Južnoj Africi, s grupom koja podržava apartheida i glasa za apartheida? Sigurno imate dovoljno dostojanstva u sebi da glasate protiv trenutnog Izraela. Ne razmišljajte samo o prošlosti. Trenutni Izrael je apartheidska država koja sada prijeti cijeloj regiji.

Već sada, civilna društva širom svijeta, uključujući veliki broj Židova, smatraju neprimjerenim indiferentnost svoje vlade, a u nekim slučajevima i suučesništvo s ovom državom. To je ono što je jedan milijun mladih Talijana izvelo na ulice u Rimu. Zato smo imali demonstraciju od milijun ljudi u Londonu. To nisu antisemitski ljudi—neki od njih su također Židovi. Nisu to Židovi koji mrze sami sebe. To su ljudi koji razumiju što nepravda znači i bore se svim svojim snagama protiv te nepravde.

Cionizam kao kolonijalni projekt

Činjenica da je cionizam započeo kao kolonijalni projekt je srž problema. Kada je Theodor Herzl putovao svijetom pokušavajući pridobiti podršku za cionistički projekt, pisao je Ceciliju Rhodesu, jednom od najvećih britanskih kolonijalista koji je stvorio Rodeziju: "Želim vas zainteresirati za još jedan kolonijalni projekt, a to je kolonizacija Palestine." Kada se 1900. godine okupio cionistički kongres u Londonu, ponosno su prikazivali proizvode iz onoga što su nazivali cionističkim kolonijama u Palestini. Kolonijalizam tada nije bio prljava riječ, i stoga su cionisti to koristili bez problema.

Kada je kolonijalizam postao problem s gledišta odnosa s javnošću, cijela naracija o Izraelu se promijenila. Odjednom, priča je postala da nismo kolonijalisti; mi smo pokret

za oslobođenje. Borili smo se protiv Britanaca. Vraćali smo se u svoju domovinu. No, rani cionisti su razumjeli da samo uz nasilje i prisilu mogu posaditi europsku židovsku državu u srce arapskog svijeta. A ako želite održati tu državu, morate koristiti više prisile, više nasilja.

Kolonijalizam, otpor i ciklus nasilja

Naravno, postoji otpor od strane autohtonog stanovništva. Naravno, postoji antikolonijalna borba. Antikolonijalne borbe u povijesti nisu šetnja parkom. Da, mogu biti nasilne same po sebi, ali ovo je ciklus nasilja koji počinje kolonizacijom, a ne antikolonijalnom reakcijom.

Kada danas glasate, razmislite o ovoj cijeloj tragičnoj ideji. Doista, Židovi su progonjeni. Židovi su patili od genocida u Europi. Patili su od antisemitizma. No, je li rješenje bilo posaditi europsku židovsku državu u srce arapskog svijeta, u srce muslimanskog svijeta, na bajunetama Britanskog Carstva? Ovo je projekt koji je morao biti održavan silom, a trebali ste britanske bajunete, britansku moć, da ga uspostavite.

Potiskivanje palestinskih demokratskih prava

Valuta je bila židovska. Plakati su bili židovski. Naravno da jesu, jer je Britanija bila iza toga, a ne zato što je većina ljudi bila Palestinci koji su se protivili ideji židovske države. Od samog početka cionističkog projekta, Palestinci su inzistirali na dva načela koja se dosljedno pojavljuju u svim njihovim prijedlozima podnesenim raznim istražnim komisijama koje su dolazile jedna za drugom. Ta dva načela bila su demokracija i samoodređenje—vrijednosti koje je Zapad tvrdio da izvozi na Bliski Istok kako bi pokazao da nakon 400 godina osmanske vladavine, regija može krenuti prema prosvijećenijoj, progresivnijoj i zapadnjačkoj budućnosti.

Palestinska posvećenost demokratskim načelima

Palestinci su rekli da podržavaju ove principe. Predložili su da se glasa o tome što bi Palestina trebala biti kada Palestinci čine 90 posto populacije. Zatražili su da se ostvari pravo na samoodređenje, kao što su obećali i Britanija i Francuska. U studenom 1918. godine, Britanija i Francuska su se obvezale petorici naroda u arapskom svijetu, uključujući Palestince, da će poštovati pravo na samoodređenje na terenu. Ipak, Britanija je dopustila cionističkom projektu da potpuno uništi palestinske aspiracije za demokracijom i samoodređenjem.

Demografska kontradikcija i etničko čišćenje

Ovaj ishod ima smisla kada se ispita logički. Ako izgradite državu 1948. i želite da ona bude i židovska i demokratska, ali većina ljudi nije židovska, što učiniti? Smanjite biračko tijelo etničkim čišćenjem 1948. Do trenutka kada su stigli prvi izbori 1949., država je mogla nastaviti bez straha od kontradikcije između tvrdnje o demokraciji i

stvarnosti demografije. To predstavlja suštinsku prirodu onoga što se naziva liberalnim cionizmom—pojam da se nekako može pomiriti postojanje etničke rasističke države dok se ostaje odan univerzalnim vrijednostima kao što su demokracija, socijalizam ili liberalizam.

Poziv na moralnu akciju i odgovornost

Govornik je pozvao publiku ne samo da glasa za prijedlog, već i da ozbiljno razmisli sa svojim predstavnicima u Parlamentu i vladi o tome što znači da je Izrael aparthejd država, i što bi britanska vlada trebala učiniti kako bi spriječila daljnje etničko čišćenje, genocid i oduzimanje prava Palestincima umjesto da posreduje između Židova i Arapa. Zaključio je rekavši da će oni koji glasaju za prijedlog biti na pravoj strani povijesti i moći će reći sljedećoj generaciji da su bili u Oxfordu, pokazali svoju moralnu konstituciju i moralnu hrabrost, i nisu se bojali intimidacije i provokacije onih koji brane aparthejd državu.

#Cionizam i kolonijalizam u Palestini

#Izrael i aparthejd

#Palestinsko samoodređenje i demokracija

#Etničko čišćenje i raseljavanje

#Izraelsko-palestinski sukob

#Regionalna stabilnost i sigurnost na Bliskom istoku

#Međunarodno pravo i ljudska prava